

jeg gav lidt fyldigere Oplysning om, hvorledes Status i Henhold til Skattelovene af 1891 er, eller rettere, hvorledes den har vist sig at være for det afsluttede Finansaar 1892—93. Jeg skal da først gøre opmærksom paa, at Stenolien, af hvilken jo Toldafgiften blev nedsat til mindre end Halvdelen, har givet i Finansaaaret 1892—93 1,198,000 Kr. rundt, medens der ved Forhandlingerne i 1891 kun var paaregnet en Fremtidsindtægt af denne Told af 932,000 Kr. Nu er det jo ganske vist, at den Forøgelse i Forbruget, som denne Fremgang fra 932,000 til 1,198,000 Kr. repræsenterer, skyldes ikke, i alt Fald ikke alene, Nedsættelsen af Tolden; thi det viser sig, at i de Aar, der gik forud, nemlig Aarene 1885—89, steg Forbruget gennemsnitlig med 5 pCt. aarlig, og der er jo ingen Grund til at tvivle om, at naar den gamle Toldafgift paa Stenolie var bibeholdt, vilde den samme Fremgang i Forbruget været bleven ved. Tager jeg den regelmæssige Fremgang i Forbruget med i Regningen — den repræsenterer 140,000 Kr. — saa vil Forøgelsen i Forbruget udover, hvad der havde fundet Sted i Aarene 1885—89, hvare til en Indtægt for 1892 af 126,000 Kr. Det vil altsaa med andre Ord sige, at dersom man vilde regne det for at være indbundet i Løbet af 2 Aar, vilde det være omtrent 7 pCt. om Aaret, at Fremgangen har været, foruden den regelmæssige af 5 pCt. Jeg tror altsaa, at jeg havde Ret i forleden at betegne Resultatet af Toldnedsættelsen i 1891 for Stenolie som vellykket, naar Opgaven var at forøge Forbruget.

For Sukkerets Bedkommende stiller det sig ikke fuldt saa gunstigt, men dog langt bedre, end jeg havde Seund til at tro i Forgaars efter det, der forelaa mig den Gang, idet det kun var Oplysninger om Tolden, men ikke tillige om Accisen — og Accisen har givet et meget stort Udbytte. Der stiller Forholdet sig saaledes, at Indtægten i 1892—1893 af Told og Accise af Sukker har været 2,905,000 Kr. Jeg gør straks den Bemærkning, at under Sukkertolden er indbefattet, som ærede Medlemmer vide, adskilligt, der ikke ligefrem er Sukker, Honning og saadanne Smaating; men det vilde være altsor omstændeligt, dersom man skulde drage disse Smaaposter fra for sig. Under Forhand-

lingerne i 1890—91 forudsattes, at Tabet i Sukkertold vilde være omtrent 4,900,000 Kr., hvoraf man saa regnede, at der straks vilde indvindes ved forøget Forbrug af Sukker efter Toldnedsættelsen omtrent 530,000 Kr. Forholdet stiller sig nu saa, at medens man under Forhandlingerne i 1890—91 regnede paa, at Sukkeret, naar det blev forbrugt i samme Maal som i 1889, vilde have givet en Indtægt af 2,128,000 Kr., har det givet nu i 1892—93 en Indtægt af 2,905,000 Kr., altsaa 777,000 Kr. mere, end Udbyttet vilde have været efter Sukkerforbruget i 1889. Naar man nu vil spørge, hvor meget denne Fremgang i Forbrug af Sukker, der kan antages at hidrøre fra den regelmæssige Fremgang i Forbruget, der hidtil havde fundet Sted, og som selvfølgelig vilde have forstærket sig efter 1889, saa kan man gaa forskellige Veje. Jeg har foretrukket at foretage Undersøgelsen saaledes, at jeg har beregnet, hvor meget Sukkertolden vilde have udgjort i 1889 efter de gamle Satser, og trukket det fra det samlede Toldudbytte. Derved faar jeg tilbage, hvor meget andre Varer end Sukker have betalt. Til Sammenligning dermed har jeg opgjort, hvor meget den samlede Toldindtægt har været i 1892—93 og ligeledes fra draget der det Bidrag, som Sukkeret har givet dertil. Sammenligner man de to derved fremkomne Tal, saa vil det vise sig, at der har været en Fremgang i de paa-gældende 3 Aar paa andre Toldsatser end Sukker af $7\frac{1}{2}$ pCt., altsaa med andre Ord en aarlig Fremgang i Toldindtægter af $2\frac{1}{2}$ pCt. Vil man nu antage, at den regelmæssige Fremgang i Toldindtægten af Sukker, naar Tolden havde været uforandret, havde svaret til Fremgangen overhovedet i Toldindtægten paa Varer, saa vil der af det Beløb, som Sukkertolden nu indbringer mere, end det under Forhandlingerne i 1891 var forudsat, at den vilde indbringe — nemlig de 777,000 Kr. — være at fradrage, som regelmæssig Fremgang, $7\frac{1}{2}$ pCt. af de 2,128,000 Kr., og man vilde saa komme til det Resultat, at den Fremgang, der kunde tilskrives Toldnedsættelsen, blev 618,000 Kr. Det vil altsaa vise sig, at man omtrent i Løbet af disse 2 Aar er naaet lidt ud over det, som blev forudsat at være den øjeblikkelige Virkning af Toldnedsættelsen.